

Bezinning 162: Goede vruchten voortbrengen

Lucas 13,1-9 = 3° vastenzondag C-jaar

Het Woord

Er waren op dat moment ook enkele mensen aanwezig die Hem vertelden over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed vermengd had met hun offers. Hij zei tegen hen: ‘Denken jullie dat die Galileeërs grotere zondaars waren dan alle andere Galileeërs, omdat ze dat ondergaan hebben? Zeker niet, zeg Ik jullie, maar als jullie niet tot inkeer komen, zul je allemaal op dezelfde wijze omkomen. Of die achttien die stierven doordat de Siloamtoren op hen viel – denken jullie dat zij schuldiger waren dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? Zeker niet, zeg Ik jullie, maar als jullie niet tot inkeer komen, zul je allemaal net zo sterven als zij’.

Hij vertelde hun deze gelijkenis: ‘Iemand had een vijgenboom in zijn wijngaard geplant en ging kijken of de boom vrucht droeg, maar hij vond geen vijgen. Hij zei tegen de wijngaardenier: “Al drie jaar kom ik kijken of die vijgenboom vrucht draagt, maar tevergeefs. Hak hem maar om, want hij dient tot niets en put alleen de grond uit”. Maar de wijngaardenier zei: “Heer, laat hem ook dit jaar nog met rust, tot ik de grond eromheen heb omgespit en hem mest heb gegeven, misschien zal hij dan het komende jaar vrucht dragen, en zo niet, dan kunt u hem alsnog omhakken.”’

Een woord bij het Woord

Het is een wijd en diep verspreide overtuiging: wie ongeluk ontmoet, is schuldig en wel van God zelf. Het is een straf voor zonden. Enkelen komen vanuit die mentaliteit aan Jezus vertellen over de verschrikkelijke gruweldaad van Pilatus: deze heeft mensen uit Galilea vermoord en hun bloed vermengd met de offers die ze wilden brengen. Ook het heilige wordt zo besmeurd. De Romein die de Jood in zijn ziel raakt.

Jezus zegt niet dat de slachtoffers geen zondaars waren. Neen, Hij zegt dat iedereen een zondaar is. En Hij gaat verder. Met het verhaal over de toren die achttien mensen verplettert wijst hij op lijden, waar niemand onmiddellijk schuldig aan is. Zijn die mensen schuldig? Zeker: iedereen is een schuldenaar. Beide gevallen zijn voor Jezus een aanleiding om op te roepen tot bekering. Want er is een hogere instantie, die ooit het definitieve oordeel zal vellen: God zelf. Eenmaal als iemand vermoord is of onder een toren gestorven, kan men zich niet meer bekeren.

Wat bekeren is wordt duidelijk uit de parabel die volgt. Het is goede vruchten voortbrengen. Deze woorden verwijzen naar Lucas 3,8: ‘Breng vruchten voort die passen bij een nieuw leven’. Daar is het Johannes de Doper die tot deze bekering oproept. En in Lucas 6,44 lezen we: ‘Elke boom kun je aan zijn vruchten kennen’. In de parabel draagt de vijgenboom *geen* vruchten, al drie jaar lang niet. Hopeloos dus. Of toch niet: de boom krijgt een vierde kans, maar wel de laatste. Want vier, dat is de menselijke limiet. Er is geduld, heel zeker, maar er is ook de eis om goede vruchten te dragen en liefst vele goede vruchten.

Het Woord in mijn leven

Hoe verklaar ik het lijden van mensen, zij het door toedoen van mensen, zij het door een ongeluk?
Ben ik voldoende overtuigd van de noodzaak mij voortdurend te bekeren tot God en goede vruchten voort te brengen? Welke vruchten draagt mijn leven?

Gebed

Heer Jezus,
Gij verklaart het lijden niet.
Gij roept ons op
om ons tot God te bekeren
en wel door goede vruchten te dragen.
Wees Gij ons tot voedsel,
wees Gij ons tot kracht,
zodat we vele en rijke vruchten dragen,
waar anderen zich mee voeden. Amen.

© Eric Haelvoet 2013